

Full diocesà

9 de juliol del 2017

p5 —Reproducció del retaule de Saulet en 3D a Sant Joan de les Abadesses

p6 —Mireia Belmonte: la fe de la nedadora olímpica



Diumenge dia 16, col·lecta per a Ruanda

El passat mes de maig, la Delegació de Missions vam anar a Ruanda amb Mn. Joan Casas, Mn. Joan Prat i nou persones més.

Com sempre va ser un viatge molt profitós. Ens van acollir molt bé i resultà una experiència molt enriquidora per a tots.

Com sabeu i no em canso d'explicar, els nostres missioners hi varen viure molts anys ajudant en la tasca pastoral i social i ara alguns sacerdots de la diòcesi de Kigali estan aquí entre nosaltres.

Una de les tasques a què ens dediquem des la Delegació de Missions és a vetllar perquè el vincle entre les diòcesis de Vic i de Kigali es faci més fort, tant per a donar a conèixer la tasca que varen fer els nostres missioners com

per a fer visibles alguns projectes actuals que necessita l'Església de Kigali.

Us expliquem això perquè cada any la segona setmana de juliol fem la campanya per a Ruanda.

Us animem a col·laborar-hi, seguim ajudant nens de Muhondo i la seva escola, com també altres projectes que cada any ens arriben a la delegació.

Des de la Delegació de Missions donem les gràcies per endavant a tots els qui hi col·laborareu.

Si voleu més informació, som a les oficines del bisbat cada dijous de 5 a 7 de la tarda.

«Veniu a mi tots els qui esteu cansats i afeixugats; jo us faré reposar»

Diumenge XIV durant l'any / Cicle A

Lectura de la profecia de Zacaries

El Senyor diu: «Alegra't, ciutat de Sió. Aclama, ciutat de Jerusalem. El teu rei fa la seva entrada. És bo i salvador, muntat humilment en un ase, en un pollí, fill de somera. Bandejarà d'Efraïm els carros de guerra, allunyarà de Jerusalem els cavalls, i els arcs dels guerrers seran bandejats. Adreçarà a tots els pobles paraules de pau, i el seu domini s'estendrà d'un mar a l'altre, des del gran Riu fins a l'extrem del país.»

(9, 9-10.13,1)

Salm responsorial

Beneiré el vostre nom per sempre, Déu meu i rei meu.

(Salm 144)

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma

Germans, vosaltres no viviu segons les mires de la carn sinó segons les de l'Esperit, perquè l'esperit de Déu habita en vosaltres, i si algú de vosaltres no tingués l'esperit de Crist, no seria de Crist. I si habita en vosaltres l'esperit d'aquell que va ressuscitar Jesús d'entre els morts, també, gràcies al seu esperit, que habita en vosaltres, aquell que va ressuscitar el Crist d'entre els morts donarà la vida als vostres cossos mortals. Per tant, germans, nosaltres tenim un deute, però no amb la carn, que ens obligaria a viure com demana la carn. Perquè si visquéssiu així, moriríeu; en canvi, si per l'Esperit feu morir les obres pròpies de la carn, viureu.

(8, 9.11-13)

Lectura de l'evangelí segons sant Mateu

En aquell temps, Jesús digué: «Us enalteixo, Pare, Senyor del cel i de la terra, perquè heu revelat als senzills tot això que heu amagat als savis i als entesos. Sí, Pare, així us ha plagut a vós. El Pare ho ha posat tot a les meves mans. Fora del Pare, ningú no coneix veritablement el Fill; igualment, no coneix veritablement el Pare, fora del Fill i d'aquells a qui el Fill el vol revelar. »Veniu a mi tots els qui esteu cansats i afeixugats; jo us faré reposar. Accepteu el meu jou, feu-vos deixebles meus, que jo sóc benèvol i humil de cor, i trobareu el repòs que tant desitjàveu, perquè el meu jou és suau, i la meva càrrega lleugera.»

(11, 25-30)



«Germans, vosaltres no viviu segons les mires de la carn sinó segons les de l'Esperit, perquè l'esperit de Déu habita en vosaltres»



La gran invitació al Regne

Jean Hakolimana, prev.

Amb l'evangelí d'aquest diumenge, Jesús celebra la seva unió íntima amb el Pare i ens convida a entrar-hi. Amb aquesta finalitat planteja tres passos: venir, acceptar i aprendre (fer-nos deixebles d'ell). El «venir» ressalta l'obertura i gratuïtat del Regne a tothom. Per això el text diu literalment: *veniu a mi els qui treballeu durament*. Jesús, pel que sembla, invita els *'am-ha-ares*, aquells camperols la condició social dels quals els impedia de complir la Llei i els exclouia així de la salvació. Tanmateix, la gratuïtat del Regne no treu el compromís. Per això la segona invitació crida a acceptar el jou suau de Jesús. És que la invitació és iniciativa de Déu, però l'acceptació és responsabilitat nostra. Tot aquest procés té com a finalitat fer-nos deixebles de Jesús, és a dir, aprendre a configurar la nostra vida a la seva.

Aquests tres passos dibuixats per Jesús resumeixen el repte que hem d'afrontar avui per a portar la gent a Déu. Per una banda, la gratuïtat del Regne s'adreça també a aquells germans la situació dels quals els deixaria fora si ens limitéssim a mirar-los amb la Llei. Per tant, ens cal, primer de tot, una conversió a la misericòrdia, com diu el Papa. Tanmateix, gratuïtat del Regne no significa falta de compromís. Acceptar el repte de fer-se deixebles de Jesús és vital i imprescindible. Potser per reacció a un passat incrustat en el «no, no i no», ens apuntem al carro d'un «si» buit de contingut, que es molesta fins i tot d'una humil invitació a fer-se deixeble de Jesús, és a dir, fer-ne el referent i ajustar-hi la vida. El gran repte avui dia és saber harmonitzar aquestes dues notes: la gratuïtat del Regne i l'exigència del seguiment de Jesús.



La imatge



La relació d'un fill i un pare té el deix de cultures i èpoques. També porta la càrrega de l'experiència pròpia i del tarannà de cada fill i cada pare. En trobaríem un gavadal d'exemples.

Les referències a paraules de Jesús en les quals parla del Pare i de la seva relació mútua omplen les planes de la Bíblia. Val la pena que les meditem per poder-les reproduir en el nostre capteniment amb Déu.

Retrat d'un pare i un fill (1931). P. Korin

Lit. hores: Setmana II

10 dilluns

—Sant Cristòfor, màrtir (s.III)
—Santa Amàlia, verge (*690)
Gènesi 28,10-22a / Salm 90 /
Mateu 9,18-26

11 dimarts

—Sant Benet, abat (480-547)
—Santa Olga, reina (879-969)
Proverbis 2,1-9 / Salm 33 /
Mateu 19,27-29

12 dimecres

—Sant Joan Gualbert, abat (*999-1073)
Gènesi 41,55-57;42,5-7a.17-24a /
Salm 32 / Mateu 10,1-7

13 dijous

—Sant Enric, laic (972-1024)
Gènesi 44,18-21.23b-29;45,1-5 /
Salm 104 / Mateu 10,7-15

14 divendres

—Sant Camil de Lelis, prevere
(1550-1614)
Gènesi 46,1-7.28-30 / Salm 36 /
Mateu 10,16-23

15 dissabte

—Sant Bonaventura, bisbe i doctor
de l'Església (*1274)
—Santa Angelina (1377-1435)
Gènesi 49,29-32;50,15-24 / Salm
104 / Mateu 10,24-33

16 diumenge XV de durant l'any / Cicle A

—La Mare de Déu del Carme
Isaïes 55,10-11 / Salm 64 / Romans
8,16-23 / Mateu 13,1-23

Ningú no pot servir dos senyors

Visita pastoral a l'arxiprestat del Bages Sud (II) - Joan Casas i Griera, prev.

Diumenge 26 de febrer. Sant Vicenç de Castellet

El senyor bisbe arribava a l'hora, acollit pel senyor rector Mn. Joan Hakolimana.

L'església era quasi plena. Va cantar molt bé la coral i la gent responia reverentment. L'evangeli VIII de durant l'any estava centrat en el «ningú no pot servir dos senyors» (Mt 6,24). En l'homilia es va exhortar a seguir decidament Jesús i ser-ne apòstol.

Seguidament hi hagué una missa «rociera» cantada amb brio. Agraïments, salutacions, dinar parroquial i signatura dels llibres.

Diumenge 5 de març. Sant Cristòfol

El senyor rector, Mn. Jean Bernat

Kankolongo, esperava el senyor bisbe. El primer diumenge de quaresma donava el to a la celebració.

Com tot home en aquesta terra, Jesús també va voler ser temptat de donar l'esquena a Déu (cf. Mt 4,1-11). Vencé per ensenyar-nos a vèncer.

Agraïments i salutacions a la petita comunitat, tot admirant l'eix torçat de l'església romànica, originalíssima.

I dinar de germanor amb la participació de parroquians, domadors de cavalls. Ens acomiadàvem aviat perquè no ens caiguessin a sobre els penyals de Montserrat.

Contemplats des de Sant Cristòfol es veuen amenaçants.



Necrològica

Mn. Josep Nogué Casellas



El dia 9 de juny morir a Barcelona, on residia des de fa temps, Mn. Josep Nogué Casellas, de noranta anys d'edat.

Havia nascut a Santa Eulàlia de Riuprimer l'any 1926 i va ser capellà de la Colònia Soldevila, al terme de Balsareny, i dels sanatoris antituberculosi de Torrebònica (Terrassa) i Flor de Maig (Cerdanyola).

Els darrers quinze anys fou col·laborador de la parròquia de Sant Ignasi de Loiola, a l'Eixample barceloní, on va fer d'enllaç entre els diversos rectors i amb gran discreció i esperit de servei.

La missa funeral està prevista per al pròxim divendres 14 de juliol a la parròquia de Sant Ignasi de Loiola de Barcelona (carrer Provença, núm. 544) i serà presidida per Mn. Joan Torra, rector de Torelló i amic del sacerdot finat, i per Mn. Xavier Moretó, actual rector de la parròquia. Al cel sia.



Nou retaule de la passió, mort, resurrecció i ascensió, facsímil del de Saulet a Sant Joan de les Abadesses

Després d'anys de gestació i treballs, el retaule, reproducció d'aquesta obra mestra del gòtic català, es pot veure al monestir de Sant Joan de les Abadesses des del 10 juny, data en què el bisbe el beneí.

L'any 2002, el bisbat de Vic i la parròquia de Sant Joan de les Abadesses van arribar a un acord per a fer aquesta còpia. La seva elaboració ha comportat sis anys de treballs, aplicant tècniques innovadores, com la digitalització de l'obra, el fresat mecànic dels blocs d'alabastre i l'acabat manual del treball.

Tant per les tècniques i tecnologia emprades com per les dimensions i qualitat tècnica de l'obra original, el facsímil d'aquesta peça és únic a Europa.

L'aplicació de la tecnologia digital ha fet possible la creació de còpies d'obres en què no es podien utilitzar, per qüestions de conservació de la peça, les tècniques tradicionals d'emmotllat, tant pel procediment utilitzat com pels riscos que comporta la manipulació o moviment de l'obra original.

Bicentenari marista a Igualada

El dia 6 de juny, festa de Sant Marcel·lí Champagnat, la família marista d'Igualada va celebrar una eucaristia commemorant els dos-cents anys de la institució. Va tenir lloc a la basílica de Santa Maria i fou presidida pel bisbe de Vic. L'església es va omplir d'alumnes, ex-alumnes, germans, mestres, antics professors, famílies, monitors i gent propera als maristes.





La fe de Mireia Belmonte, campiona olímpica de natació

Redacció

Mireia Belmonte va néixer a Badalona fa vint-i-sis anys i va començar anar a la piscina amb sis anys perquè a la seva escola li havien detectat escoliosi. Avui el seu palmarès l'ha convertida en la millor nedadora de la història d'Espanya: ha guanyat tretze campionats europeus, set mundials de piscina curta, un or, dues plates i un bronze olímpic; ha batut quatre rècords mundials i nou d'Espanya.

Els pilars de l'èxit

En una entrevista a la revista *Misión* ha revelat alguns aspectes de la seva fe cristiana. Mireia es recolza en la família: «El poc temps lliure que em deixen els entrenaments els dedico a estar amb la meva família, a gaudir amb els meus amics i a estudiar, ja que formar-me és clau per a consolidar-me com a persona i com a professional.»

Juntament amb el seus, Mireia es recolza en la fe en Déu que ha viscut des de petita i que «forma part de la meva esfera més personal i íntima». La nedadora ha cursat una assignatura optativa de teologia dins la seva formació universitària i està cursant Relacions Públiques i Publicitat.

Reconeix que durant les competicions «no sempre és fàcil

compatibilitzar els horaris per a poder anar a missa». Poc després dels Jocs Olímpics de Londres 2012, en què va guanyar dues medalles d'argent, Mireia va demanar de rebre la confirmació. Finalment es va confirmar, perquè viure aquest sagrament, segons explica, «forma part dels valors de la meva vida».

Un model

Un caràcter senzill, un treball tenaç i una gran jovialitat han fet de la nedadora catalana un referent per a molts joves. Per a Belmonte, el més destacat de guanyar una medalla d'or és «la felicitat immensa de tantes persones del meu país alegrant-se amb els meus èxits» i afirma que els seus ídols «són els que cada dia es lleven al matí per comprometre's amb el seu treball i fer que el nostre país sigui millor».

Catòlica practicant, ha estudiat teologia i va rebre la Confirmació el 2015

900 pelegrins en el 50è pelegrinatge a Lurdes

Hospitalitat de Lurdes Vic-Solsona

Del 17 al 21 de juny s'ha dut a terme el 50è Pelegrinatge a Lurdes de França dels bisbats de Vic i Solsona.

El diumenge es va celebrar la missa internacional i la missa de cors joves. En acabar es va fer la foto de les gairebé nou-centes persones que vam pelegrinar-hi dels dos bisbats. En acabar la fotografia una cobla va tocar diferents peces musicals i tots els voluntaris i les persones que van poder, van ballar a la plaça del davant de la Verge Coronada.

A la tarda, viacrucis de pelegrins a Santa Bernadeta, i seguidament, una descoberta de Lurdes i els llocs més emblemàtics, dirigida al personal de servei de primer any.

Cap a sopar i després processó de torxes, un dels moments esperats de cada pelegrinatge, viscut amb molta

fe i pregària, amb les torxes cap al cel i posant-se'ns la pell de gallina en sentir el Virolai.

L'endemà, amb poques hores dormides, un altre dels moments esperats: missa a la gruta en català, presidida pel bisbe de Vic, Mons. Romà Casanova, i pel de Solsona, Mons. Xavier Novell, com també pels preveres que ens acompanyaven. En acabat, un dels actes més sentits de tot el pelegrinatge: la passada per la gruta.

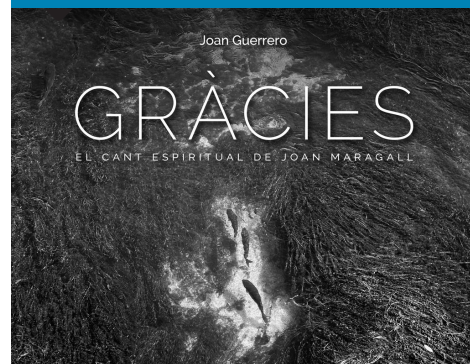
A la tarda, acte penitencial i després tots preparats per a l'altra gran processó del pelegrinatge, la processó del Santíssim, que acaba a la basílica de sant Pius X. Al vespre, un acte que va prenent força i agrada: la vetlla de pregària. El dimarts, darrer dia d'estada a Lurdes, hi hagué viacrucis i missa jove.



El llibre

Gràcies. El «Cant espiritual» de Joan Maragall.

Editorial Claret



Aquest llibre és el «Cant espiritual» de Joan Maragall il·lustrat amb fotografies de Joan Guerrero. Aquest poema, escrit cap al final de la vida del poeta, conté una reflexió sobre la bellesa del món, sobre la vida humana i sobre el sentit de la mort.

La sensibilitat artística i espiritual de Guerrero es manifesta clarament en el fet de captar la bellesa i la dimensió transcendent del «Cant espiritual» i unir-la a la seva obra. Guerrero posa en connexió la fotografia i la poesia, i això significa potenciar el text amb la imatge i la imatge amb el text.

El resultat és una invitació a la contemplació guiada tant per les fotografies com pel «Cant espiritual». Només cal deixar-se impactar per aquests dos elements i cercar d'interioritzar-los. La resta es viu a l'interior del qui ho contempla.



La paternitat i la maternitat en el si de la família (III)

Romà Casanova, bisbe de Vic



La maternitat es presenta moltes vegades com a contraposada a la realització de la dona. Són tantes les càrregues que s'imposen a la dona, en el sentit de tasques a realitzar, que la maternitat pot semblar una més entre altres. La capacitat de donació i estima, de lliurament i de sofriment de la dona en el seu geni femení, fa entenedora la maternitat en el si de la família en la seva grandesa. Francesc, papa, reflexiona: «Avui reconeixem com a molt legítim, i fins i tot desitjable, que les dones vulguin estudiar, treballar, desenvolupar les seves capacitats i tenir objectius personals. Però, al mateix temps, no podem ignorar la necessitat que tenen els infants de la presència materna, especialment en els primers mesos de vida. L'afebliment de la presència materna amb les seves qualitats femenines és un risc greu per a la nostra terra. Valoro el feminisme quan no pretén la uniformitat ni la negació de la maternitat. Perquè la grandesa de la dona implica tots els drets que emanen de la seva inalienable dignitat humana, però també del seu geni femení, indispensable per a la societat» (AL,173).

La maternitat és de fet la realitat més meravellosa de l'obra creadora de Déu. En els evangelis trobem les figures

de mares que, tot relacionant-se amb Jesús, manifesten la seva grandesa i, de fet, són lloades i estimades per Jesús: la cananea que té la filla turmentada pel dimoni (Mt 15,21-28); la viuda de Naïm que porta a enterrar el seu fill únic (Lc 7,11-15); i àdhuc la mare dels Zebedeus, cercant el que creia millor per als seus fills (Mt 20,23). Però la figura cabdal de mare és Maria, la mare del Senyor, fidel sempre a la voluntat de Déu i ferma al peu de la creu del seu fill.

«Les mares són l'antídot més fort davant la difusió de l'individualisme egoista. Són elles les qui testimonien la bellesa de la vida. Sens dubte, una societat sense mares seria una societat inhumana, perquè les mares saben testimoniar sempre, fins i tot en els pitjors moments, el lliurament i la força moral» (ibídem, 174). Amb aitals certeses, ¿com és que les mateixes administracions no donen més suport a la maternitat? Tota discriminació de la dona en raó de la seva maternitat ha de ser rebutjada i denunciada com a contrària a la dignitat humana i al mateix futur de la societat. I això, especialment, en el món empresarial, on massa sovint es fa present. La societat ha de fer possible l'exercici de la maternitat sempre i especialment en els mesos inicials de la vida que s'obre al món.

